

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **R. G.**, zast. opatrovnice Bc. D. B., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 3. 2004, č. j. 24 Az 2033/2003 – 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 9. 3. 2004, č. j. 24 Az 2033/2003 – 52, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2002, č. j. OAM-1002/LE-VL16-VL06-2002, a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dále rozhodl o tom, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výše označeným rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a bylo vysloveno, že se žalobci azyl podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu v platném znění neuděluje. Současně bylo rozhodnuto o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozhodnutí k závěru, že žaloba žalobce nebyla důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 23. 7. 2004, č. j. 24 Az 2033/2003 – 88, krajský soud ustanovil stěžovateli opatrovnici – paní Bc. D. B., pracovníci Krajského soudu v Ostravě. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že zjistil, že žalobce je hlášen na adrese P. 5, B. 81, ale na této se podle sdělení pošty nezdržuje. Další jeho nynější pobyt není znám, a proto mu byl v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. o s. ř., ve znění pozdějších předpisů, se zřetelem k ustanovení § 64 s. ř. s., ustanoven pro zastupování v řízení o kasační stížnosti opatrovník. Usnesení nabylo právní moci dne 23. 8. 2004.

Usnesením ze dne 31. 8. 2004, č. j. 24 Az 2033/2003 – 90, rozhodl Krajský soud v Ostravě tak, že žalobci se pro kasační řízení zástupce z řad advokátů neustanovuje. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že žalobce žádal v kasační stížnosti o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů, a proto byl vyzván dopisem ze dne 17. 5. 2004 k prokázání svých majetkových a osobních poměrů, a to vyplněním a předložením tiskopisu, jenž mu soud zaslal. Žalobci se však nepodařilo doručit uvedenou písemnost na žádnou z adres, kterou uváděl, případně na adresu zjištěnou soudem. Vzhledem k tomu, že zůstal žalobce nečinný, nutno uzavřít, že neprokázal své osobní a majetkové poměry. Soud dovodil, že nebyly zjištěny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a proto žalobci advokát ustanoven nebyl. Uvedené usnesení bylo doručeno opatrovnici stěžovatele dne 9. 9. 2004. Tímto dnem nabylo usnesení právní moci.

Poté byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatele.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 25. 10. 2004 vrátil spis Krajskému soudu v Ostravě bez rozhodnutí o kasační stížnosti, neboť měl pochybnosti o tom, že opatrovnici stěžovatele bylo doručeno usnesení o jejím ustanovení. Dále konstatoval, že z obsahu spisu plyne, že usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 2033/2003 – 90 ze dne 31. 8. 2004 bylo rozhodnuto tak, že se žalobci pro kasační stížnost neustanovuje zástupce z řad advokátů. Z obsahu spisu však již dále nevyplývá, že by byl stěžovatel znovu vyzván k prokázání podmínky povinného zastoupení a zejména poučen o následcích neodstranění tohoto nedostatku. Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud k tomu, aby vyzval stěžovatele k předložení plné moci advokáta, prokazující splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., a současně aby stěžovatele poučil o tom, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení v soudem stanovené lhůtě odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 1. 11. 2004, č. j. 24 Az 2033/2003 – 95, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení 1) založil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, 2) aby doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů údaj o tom, kdy byl napadený rozsudek doručen, v jakém rozsahu je rozsudek napadán a důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li do spisu doložena plná moc advokátu a doplněny důvody kasační stížnosti o rozsah napadení rozsudku, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Usnesení bylo doručeno opatrovnici stěžovatele dne 5. 11. 2004.

Podle úředního záznamu sepsaného u Krajského soudu v Ostravě dne 2. 11. 2004 byly doručeny na č. l. 86 verte doručenkami od usnesení o ustanovení opatrovníka. Právní moc tohoto usnesení byla rovněž stanovena správně, protože bylo doručováno – žalobci (na úřední desce), žalovanému a opatrovníkovi, přičemž právní moci rozhodnutí nabylo toto usnesení až doručením posledního účastníku (t. j. 15. dnem po vyvěšení), tudíž dne 23. 8. 2004.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatele s tím, že v předkládací zprávě bylo poukázáno na to, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení, a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující, že je zastoupen advokátem. Přitom výzva Krajského soudu v Ostravě k odstranění tohoto nedostatku obsahovala poučení o tom, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení advokátem ve lhůtě odstraněn, a nebudou-li odstraněny nedostatky kasační stížnosti, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Na výše uvedeném závěru ničeho nemění ani ta skutečnost, že usnesení, jímž byl stěžovatel soudem vyzván k odstranění výše uvedených nedostatků, bylo doručeno opatrovnici stěžovatele, neboť z obsahu spisu zcela jednoznačně plyne, že usnesení o ustanovení opatrovníka nabylo právní moci dne 23. 8. 2004 a opatrovník, ustanovený ve stadiu řízení o kasační stížnosti, je osobou, které je třeba doručovat veškeré písemnosti soudu v tomto řízení učiněné. Nutno tedy uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proto odmítl, aniž by se zabýval nedostatkem náležitostí kasační stížnosti (§ 105 odst. 2, § 46/1a s. ř. s.). Z těchto důvodů se nezabýval ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. 1. 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu